

Verslag Italiëreis Augustus 2015

Inleiding

In navolging van ons eerdere werk in Engeland, Ierland en Frankrijk, waarbij de zoektocht was de wortels van het esoterische Christendom bloot te leggen welke samenhangen met de vroegere Keltische volksziel, had deze reis naar Italië als een van haar gronddoelen de andere twee volkszielen te onderzoeken die met de vorming van het Christendom te maken hadden: de oud-Griekse volksziel heeft zich geofferd om de Christelijke kerk te inspireren en dragen, en de oud-Romeinse om het nog jonge 'ik', de individuele geestkiem van de mensen, gebracht door Christus, een veilige bedding te bieden met de burgerrechten. In Italië hebben beide voormalige volkszielen hun fysieke grondslag gekregen: in het Romeinse rijk en de katholieke kerk, beide gegrond in Rome. Daar kwam nog bij dat al vrij vroeg de tegenwerkende kracht die we ahriman of satan noemen (in de VS heet hij buphomet, de gehoornde god), bezit heeft genomen van het Vaticaan, en alle geldstromen van de Wereldbank nu toevloeien naar de Vaticaanbank om hun macht te kunnen handhaven en uitbreiden. Met alle duistere praktijken die ze daarmee uitvoeren.

In September gaat de huidige paus Franciscus voor de VN spreken en zich waarschijnlijk als wereldredder opwerpen (terwijl hij aan de macht is gekomen door in de 70er jaren van de vorige eeuw de Argentijnse junta van kinderen voor misbruik en rituele moord te voorzien – iets waarvoor hij nu ook [vervolgd](#) wordt). We wilden een aantal krachten waaruit hij en de zijnen putten, aan het licht brengen en zo mogelijk op levens- en op zielsgebied ontkrachten.

Kortom: een flinke hap bij elkaar, in een land dat nog niet zo oud is, en door maffioso in kerk en staat wordt geregeerd. Terwijl de vrouwelijke volksziel zulke mooie zaken in kunst en cultuur heeft voortgebracht.

Onze groep bleek zich van tevoren te selecteren, en we bleven met vijf deelnemers over. Dat bleek in het werk een sterke groep te zijn. Tijdens het werk was het sociale proces nogal zwaar, waardoor er meerder conflicten naar boven kwamen en gelukkig ook weer werden opgelost. Dat was werk in de onderaardse sferen van onszelf.

Met het weer hebben we het erg goed getroffen. Onze gebeden van tevoren om dragelijke werkomstandigheden hadden goed geholpen. Was het de week voor ons vertrek de temperatuur nog boven de 40° C geweest, wij hebben kunnen werken onder de 30° C, en vaker ook met bewolking en regen. Daarnaast verbleven we op campings aan het water; eerst het Gardameer met zijn zachte Alpenwater, daarna de Adriatische en de Middellandse Zee. Dat gaf in de avond mogelijkheid om ons te schonen van het werk.

Geschiedenis van Italië in de notedop

Rome werd als stad ongeveer 753 v. Chr. gesticht vanuit Alba Longa, een stad van de Latijnen. Volgens een legende waren de stichters van de Latijnse

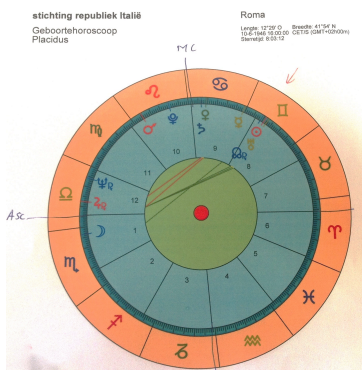
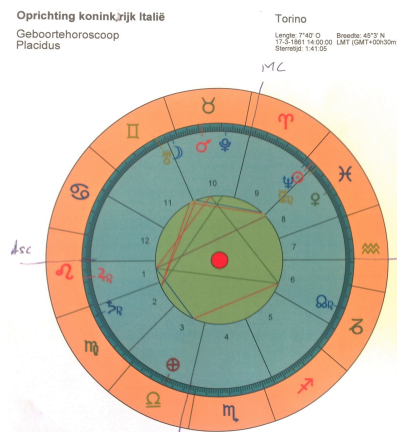
staat rond 1000 v. Chr. de uit Troje gevluchte Helen en Paris met hun naaste familie en medewerkers, die zwoeren op de Grieken wraak te nemen. Deze kolonie veroverde stap voor stap de omliggende gebieden op de Etruskers en Kelten, en vormde eerst een koninkrijk, later een republiek, met als bewoners de volken die rond de kolonie leefden. Er kwam een senaat waarin de burgers stemrecht hadden. Stap voor stap groeide het rijk, dat met Julius Cesar in 69 v. Chr. een keizerrijk werd. Vanaf de 4^e eeuw v. Chr. tot de 5^e erna was heel Italië onderdeel van dat rijk.

Nadat Atilla de Hun samen met verscheidene groepen Germanen de Romeinse 'limes', grensversterkingen ten noorden van de Alpen hadden doorbroken, ongeveer 450 na Chr., was het toch al verzwakte Romeinse rijk met als centrum Rome een makkelijke prooi voor de invallende Germaanse stammen vanuit het noorden. De stad werd verschillende keren geplunderd, en rond 500 stichtte de Oostgothische koning Theodorik de Grote (Diederik van Bern) een koninkrijk in Italië met Ravenna als de hoofdstad. Daarna kwam weer chaos, en uiteindelijk stichtten de Germaanse stam de Longobarden in het noorden van Italië (Lombardië) een rijk. In het zuiden werd het land door de invallende Noormannen vanuit Sardinië ingenomen, en daar ontstond het koninkrijk Piëmont-Sardinië. De paus bezat midden Italië, en trachtte zijn gebied over heel het land uit te breiden, echter met wisselend effect. Onze nieuwe cultuurperiode begon rond 1417 in de stadsstaat Florence met de Renaissance, waar de eerste Christelijke democratie ontstond. De opkomst van de rijke stedelingen die hun macht uitbreidden ten koste van de adel is hiervan een gevolg. De rijke familie De Medici namen onder andere de bankzaken voor het Vaticaan waar, maar bleven wel onafhankelijk. Lorenzo de Grote is hiervan een voorbeeld. Hij haalde de monnik Savonarola naar binnen, die in de kerk de democratie predikte. Daarnaast ook het verval van kerk en paus, wat hem uiteindelijk het leven kostte. De kleindochter van Lorenzo, Catharina de Medici, bracht het tot koningin van Frankrijk – dat was een unicum in die tijd.

In 1871 stichtte de koning van Sardinië en Zuid Italië het koninkrijk Italië, dat noord en zuid met elkaar verbond. De hoofdstad was eerst Turijn, later Florence. Het middendeel rond Rome was nog steeds van de paus, en dit werd langzaam aan terug gedrongen. En na de Tweede Wereldoorlog in 1946

werd dit koninkrijk omgezet in een republiek, wat het nog steeds is. De vele lagen van volken en culturen zijn nog steeds te zien in dit kleurrijke land. De lange ingetogen Lombardiërs in het noorden, met veel blonde en roodharige mensen ertussen, lijken van een geheel ander volk te zijn dan de kleine, vaak half zo lange, en donkere zuiderlingen, die bijna Moors aandoen.

In Italië werken de onder- en de bovenbazen, dat zijn de maffia, gegrond in Siciliaanse families en de loges die de rechterlijke, kerkelijke en economische elite bepalen, samen maken nog steeds en vrij

duidelijk de macht uit. De arme gelovigen, met name in het zuiden, lijden hier sterk onder.

Het werk

Voor het eerst deden we drie keer werk in de onderaardse sferen achter elkaar. Hierbij gaan we de negen lagen van verduistering in de aarde na, waar de gevallen engelgroepen leven die de tegenwerkingen op aarde bewerkstelligen. We nemen waar wat ze als tegenwerkingen hebben bewerkstelligd, ook in onszelf, en stellen ze voor om te transformeren naar een engel die verder mee gaat helpen aan de positieve ontwikkeling van mens en aarde.

Dit werk hebben we aangevuld met het inwerken van de voor de Italiaanse huidige volksziel relevante sterrenbeeld-idealen.

Op de berg San Michel aan het Gardameer was het instromingspunt van de landschapstempel van Italië. Hier werkten we met de landschapsengel en ook met de volksziel van het land, dat ook Sardinië erbij betrok.

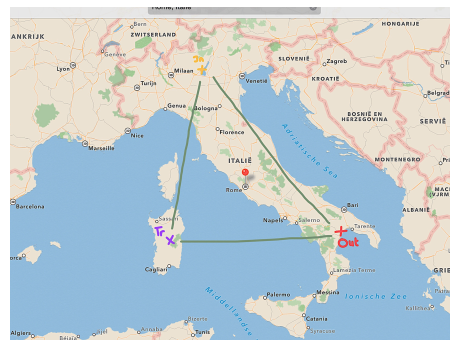
In Ravenna en Rome deden we ondersferenwerk.

Nabij Rome deden we ook de lotusbloemendans, die door de volksziel en landschapsengelen met warmte werd ontvangen. Deze dans brengt de te ontwikkelen deugdgebaren over, die je dient te ontwikkelen om je chakra's, je hogere zielezintuigen te openen. Dat leren we zo aan de engelen en de elementwezens, die dit ook voor hun ontwikkeling verder kunnen doorwerken.

Al met al bleek ons werk heel zwaar te zijn, en zelfs de bezoeken tussendoor aan Venetië en Florence waren niet genoeg om te kunnen ontspannen en verteren. Een goede les voor een volgende keer.

Bij het instromingspunt aan het Gardameer

Aan de westelijke kant van het Gardameer is een berg van waaruit het slechte weer vaker wordt geïmpulseerd, dat als een waaier tegen de klok in door kan stromen tot in Venetië aan de Adriatische Zee en nog veel zuidelijker. Hier ligt het instromingspunt van de landschapsenergetische eenheid van Italië, met als andere punten Sardinië en Zuid Italië. Zie het plaatje. De landschapsengel werkt hier nauw samen met de nieuwe volksziel van Italië: vandaar ons werk hier.

We konden werken op een heuveltje in het bos, nabij de bocht in een bergweg. Dat schermde ons goed af van de warmte en later ook van de regen.

We maakten voor aanvang van de reis al een gebaar van liefde naar elkaar en naar Moeder Aarde, zoals dat via Ferry en Margrete was doorgegeven door een lichtbolwezen in een graancirkel. Dat vormde een sterke bescherming in de groep, ook al waren er meerdere conflicten onderling die we dienden te overkomen.

Tijdens het ondersferenwerk kwam veel vrouwenleed naar boven, door de dominantie van de man en de eenzijdigheid van de cultuur die daaruit was voortgevloeid. Het was taai om hier doorheen te werken en de sferen en hun wezens naar het licht te brengen. Stap voor stap vorderden we, en het duurde twee dagen om daar werkelijk iets meer licht in te brengen. Waarna de landschapsengel en volksziel van Italië, daarnaast ook Moeder Aarde, ons kwamen bedanken.

Hierna werkten we de relevante sterrenbeeld-idealen voor deze plek in met bewegingen en muziek, welke werden bepaald door de stichting van het koninkrijk Italië in 1871. Dat werd met hoogste verwondering ingebracht, want het was niet meer gebeurd sinds de dagen van Pythagoras, die rond 550 voor Chr. in Croton, Zuid Italië zijn school en gemeenschap had. Het werd ook met dankbaarheid opgenomen.

Moe maar wel voldaan braken we op en bezochten een dag Venetië.

Bij Ravenna

Deze stad was de hoofdstad geweest rond 500 ten tijde dat Theodorik de Grote hier koning was over een groot deel van Noord Italië. Ook in de Romeinse tijd was het een belangrijk centrum en haven aan de Adriatische Zee. Het behoorde langere tijd aan het Byzantijnse rijk.

We dachten dat dit een eenvoudige klus zou zijn, maar de plaats met zijn uitgebreide haven en vele afgesloten bankgebouwen bleek een belangrijk centrum te zijn waar de loges en de kerk ongemerkt goud binnenbrachten en ondergronds naar de Vaticaanbank in Rome vervoerden. Er was veel verdriet en gevallenheid te bemerken, en het geplande ondersferenwerk hier bleek het zwaarste van onze gehele reis te zijn. Het transformatiepunt waar we ondersferenwerk gingen doen, lag gelukkig even buiten de stad naast een viaduct, waaronder we ons tegen de middagwarmte konden beschermen. Bij het zingen bij het instromingspunt naast een eeuwenoude Ginkgo biloba, een oerboom, en ook verder in de stad, kwamen we zeer veel leed tegen, ook weer vooral aan vrouwen aangedaan. Veel gedode mensen ook, waarschijnlijk van de oorlogen en concentratiekampen. Bij gebouwen, beelden en monumenten waren duidelijk sporen van zwarte magie waar te nemen die de energiestromen naar onderen omkeerden. Hier deden we al voorbereidend werk. Met name de duisternis vanuit de vele gesloten bankgebouwen, waaronder de Bank van Italië,

veroorzaakte een soort doemstemming die zich over het gehele gebied uitstreckte. Het werk in de ondersferen was nog taaier dan bij het Gardameer, en we dienden meer gericht op de tegenengelen van met name de sferen vier (van de archonten), vijf (van het gevallen bankwezen en de macht vanuit de loges) en zes (van de tegengod bophemet of ahriman die op de troon van de paus zat) waren moeilijk en lang om hier iets om te kunnen vormen. Gelukkig nam een van ons waar dat

de paus als een stenen beeld om zou gaan vallen, samen met de zwarte paus achter hem (de ware leider in het Vaticaan, achter de schermen). Het goudwezen liet zich uiteindelijk ook aanzien en omvormen tot een beter hanteerbaar materiaal en wezen. De uiteindelijke uitwerking later werd aan ons toevertrouwd.

Uiteindelijk waren de landschapsengel en Moeder Aarde heel blij met ons werk, en de landschapsengel beloofde ons werk met de toekomstgebaren van het shamballa dat we inwerkten, ook later als toekomstbeelden aan de daar wonende mensen te tonen, als een belofte om naar toe te gaan leven. We gingen zeer moe en met de nodige twijfels daar vandaan.

Het erop volgende bezoek aan Florence was misschien mede daarom voor niemand echt een ontspanning, helaas, ondanks de mooie schatten die deze stad herbergt. We zaten tot over de oren vol met indrukken en ervaringen, en trokken verder naar Rome.

Bij Rome

Deze stad is het centrum van de huidige republiek, waar de regering zetelt. Ook is er Vaticaanstad, zetel van de paus en katholieke kerk en het laatste wereldlijke stuk grond voor die kerk. Het bezoek hieraan gaf al een duidelijke aanwijzing rond ons aankomende werk. De devotie van de vele gelovigen was er te voelen, maar woog niet op tegen het zuigende zwarte gat op het Pieterplein dat alle goede energie en astraliteit van de bezoekers in zich op zoog, en de donkere deken van tegenkrachten die over de gebouwen lag uitgespreid. Hier werden de goede menselijke krachten sterk misbruikt. Dit voelden we ook bij de landschapsengel van Rome op haar instromingspunt, even buiten het Vaticaan aan de oevers van de rivier de Tiber. Zij werd naar onderen gedrukt, van haar energiestromen uit de aarde en van boven werden afgesneden, en overschaduwde door de pauselijke donkere wezens.

Hier was ook weer veel werk te doen.

Het huidige stadscentrum voelde als leefsfeer wel OK aan, want de Romeinen hadden een goede wijze van leven ontwikkeld, maar je voelde dat ook de negatieve elementen ervan gebruik maakten naar eigen wens, en dat vanuit het Vaticaan en de ambassades her en der veel duisternis werd ingeweven. We werkten erna bij het transformatiepunt dat op een andere plek aan de Tiber lag, dicht bij de resten van het

Rome uit de oudheid. Gelukkig konden we hier in rust werken, maar de oevers waren wel erg bevuild door de stedelingen en ook zwervers die er hun vuil dumpten. Het was hier alsof je roerde in de beerput van een volk. Belangrijkste items die hier naar voren kwamen, waren weer het vrouwen-leed, de impact van het Vaticaan en de loges, en de oprichting van de landschapsengel van Rome tegen de overheersing van de gevallen aartsengel van Vaticaanstad, die te zeer zijn stempel drukte op de hele stad. Door ons voorwerk aan het Gardameer en in Ravenna, was het bankwezen al wat minder prominent, maar nog zeer pregnant aanwezig. Ook werd ons werk

makkelijker opgenomen en waren de ondersferen toegankelijker dan voorheen. Toch was ook dit weer zwaar werk. Maar we hadden allemaal na afloop het gevoel dat we meer licht en transparantie hadden gebracht. De landschapsengel van Rome en de volksziel van Italië waren zeer dankbaar voor ons werk.

We vonden het te gevaarlijk om ook hier de sterrenbeeld-idealen en de lotusbloemendans in te weven in het landschap, welke geestelijke krachten ook misbruikt zouden kunnen worden door tegenmachten. We hadden een camping aan het strand gevonden in Lido di Roma, zo'n 25 km van de stad vandaan. Ook hier waren we geleid, want we stonden op het instroompunt van een landschapsengel wiens energetische landschapstempel tot in Rome reikte. Op deze plek hebben we die geestelijke kwaliteiten ingewerkt, zodat ze meer gedoseerd in de stad en het land in konden vloeien. Hier werd de landschapsengel gecoacht door de Italiaanse volksziel, en werd ons werk in dankbaarheid opgenomen.

We waren na afloop allemaal zeer moe, maar ook wel blij met ons werk. Nu is het afwachten hoe en wanneer de vruchten hiervan naar buiten gaan komen. Dat dit gaat gebeuren, was ieder wel duidelijk. De rest laten we aan de engelen over. Het werk dat we doen speelt zich af op energetisch en astraal niveau, en dit werkt door tot in het fysieke plan. Waar natuurlijk ook de nodige stappen dienen te worden gezet; het ene niveau staat niet los van het andere.

Na een middagje strand, waarbij het naar de 30° ging, zijn we huiswaarts gereden, waar de regen ons opwachtte. Weer terug in de meer gebruikelijke omstandigheden hebben we een hoop te verteren.

Nicolaas de Jong.